

- 1821 *ланти*, бывшій Русски генераль, събраль иѣколько Грьци, и вдигналися противъ Туреко-то правительство. Но Турци-тѣ разбили тѣмъ малкъ войскъ, и начали съвсѣмъ безчеловѣчно да мѣчать и убивать Грьци-тѣ както въ Цариградъ, така и по другы градища. Тогава ся Грьци-тѣ на-ново повдигнали въ Морею въ Южнѣ Грьцию и на острови-тѣ, а послѣ и по всичкѣ Грьцию, и начнался жестокъ бой, какъ-то по сухо така и по море. Египетскій паша, или намѣстникъ Турскаго султана проводилъ на Турци-тѣ въ помошь сына си *Ибрахима* съ силнѣ войскъ, и тогава настанало за Грьци-тѣ тажко времѧ.
- 1827 Ибрахимъ, завоевавши Морею опустошявалъ ю. Тогава три-тѣ господарства: Россія, Англія и Франція ся съжалили за Грьци-тѣ, и проводили войскъ, която разбила Турскѣ-тѣ флотъ подъ *Наварино*, принудила Египетскѣ-тѣ войскъ да ся удали изъ Морею и испѣдили Турци-тѣ изъ Грьцию. Бывшій же Русский министръ, Грьцкій графъ *Каподистрія* назначили за президентъ въ оевобожденїю-тѣ Грьцию; но наскоро подирь това между Грьци-тѣ ся съставили партіи и начнала ся междоусобна война, въ којто убили президента. Най-послѣ чужестранны-тѣ правительства въспостановили въ Грьцию спокойствіе и назначили ї за краль *Отона*, сына Баварскаго краля.
- 1832 По между това Турци-тѣ непрестанно оскѣрблявали Русско-то правительство. Тіи нарушивали преждни-тѣ свои трактаты, непозволявали на Русски-тѣ корабли да плувать слободно по Черно море и угнѣтавали единовѣрны-тѣ Руски братія — Грьци-тѣ. За-
1828 ради това Императоръ Николай I. ся принудилъ да начне войнѣ съ Турци-тѣ. И така Руска-та войска ударила на Турци-тѣ отъ двѣ страны. Една армія подъ предводителствомъ *Дибичя*, влѣзнала въ Влашко и Молдавію; а друга-та, подъ начальствомъ *Паскевича*, нападнала на Турски-тѣ области въ Азію. На другж-тѣ годинѣ *Дибичъ* прѣминалъ Дунава и раз-